

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Χάρος κάνει τὸν πρόλογο βγαίνοντας
ἀπὸ τὸν Ἄδη με ἀστραπὲς καὶ βροντὲς καὶ ταραχὴ μεγάλη

ΧΑΡΟΣ

- 1 Ἦ ἄγρια κι ἀνελύπητη καὶ σκοτεινὴ θωριά μου
καὶ τὸ δραπάνι ὁποῦ βαστῶ, καὶ τοῦτα τὰ γδυμνά μου
κόκκαλα, κ' οἱ πολλὲς βροντὲς κ' οἱ ἀστραπὲς ὁμάδι
ὁποῦ τὴ γῆν ἀνοίξασι κ' ἐβγήκα ἀπὸ τὸν Ἄδη,
5 ποιὸς εἶμαι μοναχά τωνε, δίχως μιλιὰ, μποροῦσι
νὰ φανερώσου σήμερο σ' ὅσους με συντηροῦσι.
Μ' ὄλον ἐτοῦτο πεθυμῶ γιὰ πλιὰ θαράπεψή μου,
ποιὸς εἶμαι νὰ σᾶς δηγηθῶ καὶ ποιά 'ναι ἡ μπόρεσή μου.
Ἐγὼ 'μαι ἐκεῖνος τὸ λοιπὸ ἀπ' ὅλοι με μισοῦσι
10 καὶ σκυλοκάρδη καὶ τυφλὸ κι ἄπονο με λαλοῦσι·
ἐγὼ 'μαι ἀπὸ τσι βασιλιοὺς τσι μπορεμένους οὔλους,
τσι πλούτους καὶ τσ' ἀνήμπορους, τσ' ἀφέντες καὶ τσι δούλους,
τσι νέους καὶ τσι γέροντες, μικροὺς καὶ τσι μεγάλους,
τσι φρόνιμους καὶ τσι λολοὺς κι ὅλους τσ' ἀθρώπους τσ' ἄλλους,
15 γιαμιὰ γιαμιὰ, ὄντε μοῦ φανεῖ, ρίχνω καὶ θανατώνω,
κ' εἰς τὸν ἀθὸ τσῆ νιότης τως τσι χρόνους τως τελειώνω.

Στυλιανὸς Αλεξίου & Μάρθα Αποσκίτη επιμ., *Ερωφίλη*, τραγωδία Γεωργίου Χορτάτση, Στιγμή, Αθήνα 1988.